

לך את האקדח המעון שהיה בכיסו וירה לתיקרת מועדון-הילילה

המשטרה אמר לי שהוא לא יכול לתת לי את אות הקלע. אבל היריות היו בול. וזה לא היה הכיכוכ היחידי אליו ניכנסו תחש. בעצם הימים בהם ישב בבית-מעצר באבר-כביר, בעוון היריות, ניהל גנדו האוצר חביעה משפטית, כשהוא נתבע בצד אביו, הקבלן פנחס קפלן, ודורשים מהם לשלם 704 אלף לירות ישראליות, בתוספת ריבית והוצאות משפטיות המעלים את הסכום למיליון עגול.

זהו תביעה המבוססת על פשיטת-הרגל של מיפעלי חרטינה בע"מ, מרמת-השרון ש-קרתה ב-1962. בזמנו, ניהל תחש את ה-מיפעל, והאוצר טוען: "הם אחראים לחובות המיפעל."

טוען הקבלן: "יצאנו מן העסק עוד ב-1961."

★ ★ ★

איש המערב הפרוע

הוא לא תיאר לו שיעצרו אותו בשביל לשלם את הנוק. לכן כל העניין נראה לו, בעצם, נורא לא צודק, ואפילו פגיעה בזכויותיו.

עם ונדי פולני, גרושתו של ידידו הטוב יורם, בילה תחש בידידות אמיתית עוד טרם גירושהו. יורם ותחש המשיכו גם להבא להיות ידידים.

הפלי"ב תחש קפלן נמצא בכל מקום. כמו, למשל, על סיפון האונייה ציון, בדרכו מארצות-הברית לישראל. ותמיד, משוסמיה, נמצאים שם גם צלמים המצלמים את הרפתאותיו של תחש, שהן אינן מעטות כלל וכלל.

באותו ערב הוא יצא מהבר עם חבריו, ושם הם פגשו ביהודי גרמני. התפתחה שיחה, והיהודי סיפר שהוא דופק את הגרמנים, כי הוא מרוחח אצלם מיליונים. הבחורים אמרו לו שמי שמרוחח מנות ומבא רים, משניא את היהודים על הגרמנים. פרץ ויכוח צעקני. "ורק בגלל זה עצרו אותי!" הוא מספר בתמימות, "האיש רשם את מיסד פרי המכוניות שלנו, הלך להתלונן במשטרה, ואז, כשהמשטרה באה לשרתו, כבר סיפרו להם גם מה היה עם המנורה. חשבו שהם באו בגלל זה."

"למחרת", הוא אומר, "באתי לשלם בש"ביל המנורה, ואז עצרו אותי." יחד איתו עצרו גם את אוסקאר קנאבל, ואת שניהם הושיבו בתא אחד עם יורם איש-שלום, האיש החשוד בזה ששם פצצה בבית אשתו.

"אז היה פשוט בידור. זה היה ממש משעשע."

תחש מספר עד היום לכל ידידיו את חוויותיו מבית-הסוהר. הדבר לא גרע משמו כלום, אלא להיפך, הוסיף לו הילה של גבורה. "היה לנו על מה לדבר שם", הוא מספר, "שוחחנו על אחותו של יורם, עכסה אינו פצצה זו היתה! אחי-יכך הביאו אלינו חברה קצת פחות טובה. גנבי-מכוניות, סר-סורים, אבל זה היה בילוי לא רע, בטיכום. רק התאכל שם פחות טוב מאשר בקסבה." והחברים צוחקים. מסתבר שיש לו גם חוש-הומור.

"שמעתי שבראדיו קאהיר אמרו שאנשי אל-פתח ירו בשרתון. זאת בדיחה." כולם צוחקים, והתובע אמר לי ברצינות: אתה חושב שכאן זה המערב הפרוע?" אולי מעט שיו יתווסף אל כל התארים שלו התואר: "איש המערב הפרוע."

לא יתפסו לעולם. ואכן, ההיסטוריה של חייו מוכיחה זאת.

והעובדה שוויאן דל-ביאנקו עזבה אותו מיוזמתה פוגעת בו במקום הרגיש ביותר שלו, בלב הגאווה הגברית שלו. "אני עזבתי אותה הרבה לפני שהיא נסעה!" הוא מספר בכל הזדמנות. "זה נגמר בינינו כבר הרבה לפני-כן!"

חברותיה של ווי, כמובן, סבורות אחרת. לדעתן, היתה זו ווי שנקטה את הצעד הראשון.

אולם לתחש לא איכפת מה אומרים ה-אחרים. לדעתו: העובדות מדברות בעד עצמן.

הוא גבר בין גברים. הוא שותה עם החברים שלו. זורק כסף על השולחן. נוסע בקיץ לטבריה, ושוכר לו סירת-סקי. הוא לוקח נשים לקסבה ולרוח, ויכול לעלות עד מאה-שימונים במכונית שלו. הוא גבר ללא חת. הוא יכול לשבת בפיקניק בטנטורה עם קבוצה של ידידים ופיתאום להגיד: "בואו ניסע לאילת!" ובלו להסס הרבה, הוא לוקח את האוהל, את התתיכה שלו, את הידידים — ונוסעים.

★ ★ ★

קידר רציני זהו!

החברים שלו אומרים עליו שהוא לחברה-מן. הוא יודע את זה, והוא מניסח להוכיח להם שזה נכון. לפני שש שנים הוא היה מעורב בנסיון חטיפת המנהיג הפאשיסטי הבלגי, וכאשר חבריו נכלאו ב-ספרד וישבו שם שנים ארוכות, הוא הסיפק להגיע ארצה. כשהוא יוצא עם החברים רים לציד, הוא משיג את כולם. "זה קידר רציני!" אמרו עליו, והתואר מצא חן בעיניו, והוא החליט שראוי לו שידבק בו. מאז הוא התמחה בהריגת חתולים, ולא מזמן

רים. שם הוא מתכוון לערוך את טכס-נישואיו עם ה-ביאה, לפי זכריו, להתפוצצות האחרונה, כשהוא מעורב במשפט כלכלי, ביחד עם אביו הקבלן.

לי לידרות!

מיס-והיפוי וויאן דל-ביאנקו, אשר עזבה אותו כדי לתחתן עם אחר.

★ ★ ★

מי באמת עזב את מי?

אוסף הנשים הוזה יש מכנה אחד משותף: הן חשובות לו מאוד כדי להוכיח את עצמו. אין הוא מסתיר את הדבר. "אני הולך בזינגים", וא מתפאר, "אף בחורה לא יכולה ללכוד אותי. ני מצליח תמיד להתהמק מהן ברגע האחרון. אותי

ביבשה כמו תמיד, מצליח תחש לבלוס גם כאן, כשהוא מתחרה במירוץ הביקאנה בתוך מכונית-מודל אנטיקה. ספורט זה, הנפוץ ביותר בין נערי-השעשועים ברחבי העולם המערבי, קנה המלכים גם בין הפלייבויס הישראלים.

עם רותי ניומן, מזכירתו של מידידו הטוב יורם, בילה תחש קייץ אחד של אושר. כות עצה, בילה תחש קייץ אחד של אושר.